

Fleischl Károly

Ez a kép az apámról, Fleischl Károlyról készült a műtermében. Láthatóak még a képen munkái, illetve annak részletei. Ezek az óriási kőfaragványok, amiket felhasznált az épületek díszítéséhez. Általában ilyen öltözkémben dolgozott, nem nagyon horodott munkaöltözéket. Szinte mindig volt nála egy égő szivar vagy pipa. A kép valamikor az 1930-as években készült, Budapesten. Az apám 1866-ban született Budapesten. Hamar kiderült, hogy van tehetsége a szobrászathoz. A művészeti főiskolát Bécsben végezte el. Szobrász volt, de sohasem dolgozott otthon. Volt a lakásunkhoz közel egy műterme, ahova mindennap elment, és csak ebédre jött haza. Délután már nem nagyon ment vissza. Inkább lement a kávéházba a Lövölde térre, a Cairo kávéházba. Oda járt ő minden áldott nap. Ott olvasott újságot, és ott jött össze a barátaival. Sohasem kártyázott, beszélgetni szeretett. Nem is cigarettázott, csak szivarozott, szivar és pipa. Ez neki, azt hiszem, rendkívül fontos volt. Emlékeim szerint egy napot sem hagyott ki. Fontosabb munkái voltak, hogy dolgozott a Bazilikán, a Parlamenten, az Uránia mozin, a Mezőgazdasági Múzeumon meg ezen az egész városligeti komplexumon, a jáki templomon, ami másolatokból áll tulajdonképpen [Az Alpár Ignác építész vezetése mellett 1896-1902 között felépült ún. Vajdahunyadvár épületkomplexumról van szó, ahol több régi magyar épületrészletet szerkesztettek egybe: a Vajdahunyadvár egyik tornyát, a gyulafehérvári Károly-kaput, a csütörtökhelyi kápolnát és a jáki templom kapubéllétét. -- A szerk.]. Tehát ő épületszobrász volt. A keresete több mint bizonytalan volt. Nem volt állandó megrendelői köre egy idő után. A gazdasági krízis, az 1920-as évek közepétől kezdve [lásd: 1929-es gazdasági világválság] rettentő bizonytalan volt. És ő azt a hibát követte el, hogy a munkásait, ha volt munka, ha nem volt munka, fizette. Következésképpen állandó végrehajtás volt ellene, a zongorát hol vitték, hol visszavették, hol megint elvitték. Úgyhogy jó kis bizonytalan helyzetben éltünk. Ennek ellenére nagyon boldogan éltek a szüleim. Hát nem mondom, hogy anyu időnként nem rendezett jeleneteket, mikor egy-egy végrehajtás jött meglepetésszerűen. Mert az apu minden rosszat igyekezett magától elhárítani. De öközöttük egyébként egy csodálatosan harmonikus házasság volt annak ellenére, hogy anyunak nagyon nehéz dolga volt. Ezen felül pedig kimondottan jó megjelenésű, elegáns pár voltak.